

Sygn. akt X GC 815/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r. r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Apl. radc. Maria Wysocka

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa A. I.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz powódki A. I. kwotę 34 068,08 zł (trzydzieści cztery tysiące sześćdziesiąt osiem złotych 8/100) wraz z odsetkami od kwot:

- 1 000,00 zł w wysokości odsetek ustawowych od dnia 29 sierpnia 2014r do dnia 29 października 2014r i od dnia 30 października 2014r. do dnia 14 stycznia 2016r. w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych

- 15 000,00 zł w wysokości odsetek ustawowych od dnia 29 sierpnia 2014r do dnia 30 października 2014r i od dnia 31 października 2014r. w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych

- 19 068,08 zł w wysokości odsetek ustawowych od dnia 9 września 2014r do dnia 9 listopada 2014r. i od dnia 10 listopada 2014r. w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych

- 2 957,93 zł w wysokości odsetek ustawowych od dnia 29 sierpnia 2014r do dnia 30 października 2014r i od dnia 31 października 2014r. do dnia 19 listopada 2014. w wysokości odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 439,00 zł (czteryście trzydzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. Akt 815/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 grudnia 2014r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powódka A. I. domagała się zapłaty od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwoty 35 068,08 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 16.000 zł od dnia 29 sierpnia 2014r i od 19.068,08 zł od dnia 9 września 2014r. oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że wykonała na rzecz pozwanej zamówienie dostawy surowca z dnia 4 sierpnia i 14 sierpnia 2014r. Z tego tytułu powódka wystawiła dwie faktury : Vat nr: 16/08/2014 na kwotę 18 957,93 zł i nr 17/08/2014 na kwotę 19 068,08 zł. Pomimo wielokrotnych wezwań do zapłaty pozwana nie uregulowała należności . Pozwana zwróciła się o rozłożenie na raty i częściowo uregulowała należność z jednej faktury Vat w kwocie 2 957,93 zł. Poza tym pozwana nie uiściła żadnej należności .

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2015r Sąd w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu w związku ze stwierdzeniem podstaw do wydania nakazu zapłaty

W związku z zażaleniem powódki na powyższe postanowienie Sąd wydał w dniu 22 kwietnia 2015r. nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wskazała, że zakupiony u powódki towar okazał się wadliwy , w związku z czym cała partia została wstrzymana od sprzedaży . Pozwana wskazała, że ustaliła z powódką, że towar zostanie odebrany po wizycie przedstawiciela . Jednakże do dnia dzisiejszego wizyta nie miała miejsca , w związku z czym pozwana nie może zapłacić za wadliwy towar. Zdaniem pozwanej roszczenie powódki jest bezzasadne i powinno zostać oddalone

Postanowieniem z dnia 25 maja 2015r sprawa przekazana została do tutejszego sądu w związku z wniesieniem sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na zarządzenie o uzupełnienie pozwu powódka A. I. wskazał, że domaga się także odsetek od kwoty 2 957,903 zł od dnia 29 sierpnia 2014r do dnia 19 listopada 2014r.

W uzasadnieniu powódka dodatkowo wskazała, że pozwana nigdy nie podnosiła zarzutów co do jakości surowca , ani zasadności wystawienia faktur. Tym bardziej , że z korespondencji prowadzonej w formie elektronicznej wynika, że pozwana nie miała zastrzeżeń w kwestii dostarczonego towaru . Odnosząc się do złożonego sprzeciwu wskazała, że od momentu dostarczenia towaru do chwili obecnej pozwana nie zgłaszała w formie pisemnej ani telefonicznej żadnych reklamacji , zaś o rzekomej wadliwości towaru powódka dowiedziała się z treści sprzeciwu

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia sprzeciwu pozwana podtrzymała w całości zarzuty zgłoszone w sprzeciwie . Wskazała, że zakupiony towar był bezużyteczny, gdyż nie posiadał umówionych cech i nie może być wprowadzony do obrotu . Wskazała dodatkowo że na skutek nabycia wadliwego towaru poniosła uszczerbek w majątku w wysokości 35 068,08m zł kwotę tę pozwana przedstawiła do potrącenia z kwotą dochodzoną pozwem przez powódkę.

Pismem z dnia 14 stycznia 2016r pozwana poinformowała, że cofa wniosek z przesłuchania świadka N. S. oraz wskazała, że w trakcie trwania procesu spółka dokonała spłaty zadłużenia w kwocie 1000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej złożyła u powódki A. I. drogą elektroniczną w dniu 4 sierpnia 2014r. zamówienie towaru pod nazwą C. C. (...), w ilości 1 palety . Kolejne zamówienie tego samego towaru pozwana złożyła w ten sam sposób w dniu 14 sierpnia 2014r. Warunki zamówienie i dostawy uzgadniane były z pracownikiem pozwanej spółki N. S.. Zakupiony produkt stanowił zagęstnik do produkcji kleju. Powódka w dniu 7 i 18 sierpnia 2014r wystawiła pozwanej faktury vat nr:

- 16/08/2014 na kwotę 4 520,25 euro – po przeliczeniu 18 957,93 zł, płatną w terminie 21 dni

- 17/08/2014 na kwotę 19 068,08 zł , płatną w terminie 21 dni.

Faktury przesłane zostały do pozwanej listem poleconym. Wraz z towarem przekazany został certyfikat .

Bezsporne, a nadto dowód:

- Zamówienie nr (...) i (...) k.71,72
- Faktury Vat, k.73-75 ,
- Przesłuchanie świadka Z. I. k.136
- Zeznania powódki A. I. k.136-137

Po odbiorze towaru pozwana nie kwestionowała jakości towaru. W związku z brakiem zapłaty za towar, powódka kontaktowała się telefonicznie z przedstawicielem pozwanej panią N. S. , która odesłał powódkę do głównej księgowej. Księgowa obiecała zapłatę za zakupiony towar.

W notatce służbowej sporządzonej 28 sierpnia 2014r stwierdzono między innymi, że 21 sierpnia 2014r przygotowana została przemieszka chemii do produktu Z. murarska do betonu komórkowego i silikatów. Jako zagęstnika użyto C. C. . W trakcie procesu produkcyjnego pobrano trzy próbki do badań . Wyniki odbiegały od normy . W dalszej części notatki stwierdzono, że zaprawa oddając zbyt szybko wodę zarobową , spaliła się . Wynikiem były nie sklezione pustaki oraz krusząca się zaprawa przy dotknięciu dłonią , nie używając przy tym znaczącej siły nacisku . Notatka podpisana została przez N. S..

W korespondencji z dnia 10 września 2014r powódka wezwała do uregulowania zaległych płatności i przesłała potwierdzenie salda . Saldo nie zostało potwierdzone. W dniu 13 października 2014r powódka skierowała do pozwanej pisemne wezwanie do zapłaty

W dniu 19 listopada 2014r. pozwana przesłała do powódki wiadomość elektroniczną, w której zwróciła się o rozłożenie spłaty zadłużenia na raty i zaproponowała terminy i wysokość poszczególnych rat. Pismo podpisane zostało przez N. S.. Tego samego dnia pozwana przełała na konto powódki kwotę 2 957,93 zł tytułem faktury nr (...).

W dniu 3 września 2015r pozwana przesłała powódce wiadomość, w której wskazała, że w związku z należnością w wysokości 35 068,08 zł wynikającą z nakazu zapłaty chciałaby polubownie zakończyć spór oraz zawrzeć z powódką porozumienie odnośnie spłaty tej kwoty. Wiadomość podpisana została przez N. S..

W dniu 14 stycznia 2016r pozwana przełała na konto powódki kwotę 1 000 zł tytułem faktury nr (...).

Dowód:

- Korespondencja mailowa wraz z potwierdzeniem salda k.76,77
- Notatka służbowa z 28.08.2014 k. 105-106
- Wezwanie do zapłaty k.78 -79
- Korespondencja mailowa z 19.11.2014r. k.80
- polecenia przelewu k. 81 i 131.
- Zeznania reprezentanta pozwanej k.193

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało być się uzasadnione w całości.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na przedstawionej do akt postępowania dokumentacji oraz zeznaniach słuchanego w sprawie świadka Z. I. oraz stron.

Powódka zasadności dochodzonego roszczenia upatrywała w treści art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Pozwana natomiast, kwestionując żądanie pozwu, podnosiła, że towar był złej jakości oraz że informowała o tym fakcie pracownika powódki Z. I. . Twierdziła, że powódka miała przybyć do siedziby pozwanej aby zbadać wadliwy towar, do czego jednak nie doszło. Pozwana przedstawiła do potrącenia z kwotą dochodzoną pozwem należność którą poniosła ze szkodą spowodowaną wadliwym towarem.

W ocenie Sądu zarzuty podniesione przez pozwaną w tym zarzut potrącenia kwoty 35 068,08 zł z tytułu uszczerbku w majątku pozwanej nie doprowadziły do skutecznego zniweczenia roszczenia dochodzonego pozwem.

Na wstępie Sąd zwrócił uwagę, że zgodnie z regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak wskazuje się w orzecznictwie ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. polega z jednej strony na obciążeniu strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. (por. wyrok SN z dnia 7 listopada 2007r., II CSK 293/07). Sąd powinien przyjąć zatem za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. Z kolei reguły procesowej zawartej w art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oczywiście było zatem, że to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonego roszczenia, któremu to obowiązkowi powódka – w ocenie Sądu – sprostała, przedstawiając przede wszystkim zamówienia, faktury VAT, wezwania do zapłaty i korespondencję mailową w której pozwana starała się o rozłożone należności na raty, które to dowody zostały następnie uzupełnione zeznaniami świadka i strony.

Pozwana ze swej strony nie wykazała że reklamowała nabyty towar i informowała powódkę o stwierdzonych nieprawidłowościach. Wszelkie zarzuty odnośnie wadliwości nabytego towaru pojawiły się dopiero w sprzeciwie od nakazu zapłaty złożonym do Sądu w Lublinie, to jest 21 maja 2015r.. Ponadto jedyny dokument potwierdzający stwierdzenie przez pozwaną złej jakości nabytego produktu od powódki – mytocelulozy (C.) noszący datę 28 sierpnia 2014r nie został dostarczony powódce (brak było na to dowodu). Załączony został dopiero do sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Wszelkie pozostałe dokumenty, w szczególności wezwania do zapłaty, korespondencja elektroniczna pomiędzy stronami, czy też zeznania świadka i powódki świadczyły o czymś zupełnie innym. Wynika z nich bowiem, że pozwana w żaden sposób nie kwestionowała jakości nabytego towaru, a brak zapłaty próbowała rozwiązać poprzez rozłożenie na raty ceny za zakupiony u powódki towar.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia okazało się także zachowanie strony pozwanej w toku niniejszego postępowania. Pozwana cofnęła dowód z przesłuchania świadka N. S., która to była osobą, za pośrednictwem której odbywał się kontakt z powódką. To ona zamawiała towar i dokonywała wszelkich uzgodnień z ramienia pozwanej spółki. Także notatka z dnia 28 sierpnia 2014r podpisana została przez tę osobę. Cofając ów dowód, pozwana udaremniła możliwość wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości dotyczących zamówionego towaru.

Pozwana przede wszystkim nie wykazała, iż zgłaszała uwagi co do złej jakości towaru po jego otrzymaniu. Notatka służbowa w której pozwana opisuje rzekomą wadliwość zamówionego towaru pochodzi już z 28 sierpnia 2014r. W tym samym czasie powódka wysłała do pozwanej wezwania do zapłaty oraz prowadzi rozmowy w sprawie uregulowania należności. Brak jest jakichkolwiek sygnałów ze strony pozwanej iż kwestionuje jakość towaru.

Także treść przepisu art. 563 § 2 kpc dotyczącego utraty uprawnień z rękojmi między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą w przypadku nie zawiadomienia sprzedawcy o wadzie nie pozostawia co to tego żadnych wątpliwości: „(...) przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu

rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu”.

Pozwana nie naprowadziła żadnego dowodu wskazującego na zachowanie tychże aktów staranności. Dodatkowo polecenia przelewów wykonane na poczet ceny, wskazują że pozwana w rzeczywistości poczuwa się do obowiązku zapłaty za nabyty towar.

Tym samym, w kontekście całokształtu okoliczności sprawy zasady doświadczenia życiowego przemawiają za tym, aby przywołane stanowisko pozwanej traktować jedynie w kategorii obronnej taktyki procesowej.

Mając na uwadze powyższe, w szczególności fakt, że twierdzenia pozwanej ostatecznie nie znalazły oparcia w zebranych w sprawie materiale dowodowym, uwzględniając jednocześnie, że powódka przedstawił kompletny materiał dowodowy dokumentujący fakt istnienia roszczenia i jego wysokość, podczas gdy pozwany na uzasadnienie okoliczności przytoczonych w treści sprzeciwu nie przedstawił wystarczających środków dowodowych mogących doprowadzić do ich skutecznego zakwestionowania Sąd stwierdził, że powódka wykazała w sposób niebudzący wątpliwości fakt istnienia roszczenia w dochodzonej pozwem wysokości, co doprowadziło do uwzględnienia powództwa w całości.

Sąd orzekł o odsetkach zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyła się opłata od pozwu pobrana w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 439 zł.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.